

Oviken, sn, Jämtl. v. doms. tg,
Jämtl. l.

1449 omkr. 26/2 u.o. RAP or.
Owik. Side.
ib. (a tgo, yngre, ej medeltida hand)

Tr. JHD I, nr 287
DN III, nr 802

SPL 1977